

SLOVENSKI SOKOL.

Štev. 5.

V Ljubljani, 25. maja 1905.

Leto II.

Zgodovina Sokolstva.

(Dalje.)

Osnova in prvi dnevi „Praškega Sokola“.

Po bitki pri Solferinu so avstrijskim narodom vzšli jasnejši in svobodnejši dnevi. Tudi češki narod se je vzbudil h hrepkemu življenju, k uspešnemu narodnemu delu. Utljučena sila naroda se je zopet vzprožila in uveljavila v velekrasnih pojavih politične in državljanske samozavesti. S čudovito hitrostjo je nastala cela vrsta rodoljubnih podjetij, pevskih, gledaliških, znanstvenih in drugih društev. Ta doba je rodila tudi češko Sokolstvo, ta najkrasnejši pomnik velikih nad češkega narodnega probujenja. Takratnemu ognjevitemu duhu ni zadostovala nobena, po tujem načinu urejena uredba, narod je po zdravem, naravnem svojem nagonu iskal prilike, da bi iz polnega srca mogel dati izraza svojemu individualnemu narodnemu značaju. Usoda je srečno usodila, da je tej težnji pripomogla sokolska stvar.

Svobodnejše gibanje je telovadbo zopet potisnilo v dostojnejše ospredje. Telovadci Schmidtovega zavoda so storili sklep, telovadbo oteti iz ozkih mej zdravstvenega zavoda in zanjo osnovati društveno ustrojstvo. Toda že prvi koraki, storjeni v ta namen, so pokazali, kako tesno je zvezana telovadba z narodno stvarjo, da je nemo-

goče, da bi v zdravem in močnem telesu mogel biti mlačen duh, brezbrizen za najsvetejše koristi narodne. Že prvi korak je naznačil važni poklic čeških telovadnih društev v narodni organizaciji. Med telovadci Schmidtovega zavoda so bili Čehi in Nemci enako zastopani. Zategadelj je bila najprvo namera, ustanoviti utrakvistno društvo. To bi bilo pomenilo, da ima biti poslovni jezik in ime društvu samo nemško. Pa še to ni zadostovalo mnogim praškim Nemcem. Zato so ustanovili v januarju 1862. l. čisto nemško društvo „Prager Männerturnverein“.

Ta odločni korak Nemcev je seveda nemalo razdražil in razvnel češke kroge. In tu je v prvi očitneje stopila junaška postava Miroslava Tyrša v češko javnost, kjer se je velikim njegovim načrtom in idealnim mislim naglo otvorila prosta pot. Osnova češkega telovadnega društva, združitev češke mladine h gojitvi telesne čvrstosti, vsesplošna vadba naroda, kakor nekdanj na Grškem, vse to je vzklopelo v njegovi duši z mogočno silo v teh trenutkih.

Takoj se je postavil na čelo četi somišljenikov; skupaj z dr. E. Grégrom

je sestavil pravila, ki so bila dne 17. decembra 1861. l. predložena namestništvu in 27. januarja 1862. l. uradno potrjena. Dne 16. februarja 1862. l. se je vršil prvi občni zbor praškega Sokola ob udeležbi 75 članov. Za starosto je bil izvoljen Jindřich Fügner, v odbor pa dr. Mir. Tyrš, Tomáš Černý, Ferd. Fingerhut, dr. Edv. Grégr, dr. Jul. Grégr, Jan Kryšpín, Frant. Písařovič, Rud. Skuherský, Karel Steffek, knez dr. Rud. Thurn-Taxis in Emanuel Tonner.

Praški Sokol se je krepko lotil važne svoje naloge. Dne 5. marca 1862. l. je pričel v prostorih telovadnega zavoda Jana Malypetra, navdušenega telovadca, s telovadbo, ki se je kmalu razvila čez razmere, s kakršnimi so računali osnovatelji društva. Že 27. aprila 1862. l. je tudi že izlet priredilo 73 članov v kroju k narodni slavnosti na Říp, dne 11. maja 1862. l. pa je celo društvo v prvič stopilo v javnost z izletom na Závist'.

Po srečnem naključju in po prizadevanju mož, ki so društvu načelovali, so razumevali nalogo in pomen narodne telovadbe v onih dovzetnih časih vsi sloji češkega naroda, narod je sprejel sokolsko stvar za svojo, dodelivši ji prevažno nalogo, vzgojitev češke mladine k sili in čistosti, da bi z možatostjo, pridobljeno na telovadišču, mogla kljubovati vsemu zlu, stavečemu bodočnost naroda v nevarnost. Zato ono veliko vznícenje, ono neizmerno navdušenje, oni radostni vzkliki, ki so pozdravljali Sokolstvo pri prvem njegovem koraku kot možatega glasnika nove osvežene češke sile, kot zaželjeni predmet najsmelejših nad rodoljubnih src.

Jugoslovanski junaški naziv „Sokol“ je članstvo sprejelo na predlog Emila

Tonnerja. Društveni kroj je bil sprejet na predlog Josipa Manesa in na priporočilo dr. Musila, dr. E. Grégra in Jindř. Fügnerja na občnem zboru dne 10. aprila. V začetku so imeli Sokoli okrogle klobuke s trakom in znakom, nadomestili pa so jih kmalu s čepico.

Energično delovanje, lepi nastopi in možati rodoljubni duh društva so mu v kratkem času pridobili nepregledno število članov in prijateljev. V narodni organizaciji si je praški Sokol pridobil važno mesto. Že takoj iz početka se je v njem uveljavilo tudi načelo enakosti in bratstva.

Na predlog dr. M. Tyrša je bilo sprejeto pomembno društveno geslo „Tužme se!“, na predlog Jos. Baráka pa jedrnati „Na zdar!“ kot društveni pozdrav. Na prijateljskem sestanku dne 27. marca 1862 je pojasnil dr. E. Grégr namen in pomen društva; na predlog staroste Fügnerja pa se je soglasno in navdušeno sklenilo, da se v dokaz bratstva, ki vse člane brez razločka stanu in poklica druží v eno celoto, uvede v društvu tikanje.

Vsled nepričakovanega razvoja društva se je kmalu občutno pokazal nedostatek društvenih prostorov, zavod Malypetrov je postal zato premajhen. Vsled požrtvovalnosti radodarnega Fügnerja je društvo moglo najeti krasne prostore „u Apolla“, kjer se je s telovadbo pričelo že v maju. Dne 1. junija 1862. l. je tu društvo priredilo prvo javno telovadbo ob priliki blagoslovljenja zastave, ki jo je mojstrsko izdelal Josef Manes in jo je Sokolu darovalo društvo čeških gospe.

Ob tej priliki so prvič javno zavzvenela češka povelja, češki telovadni nazivi, ki jih je sestavil

Mir. Tyrš in v teku časa izpopolnil do znanstvene in stvarne dovršenosti.

Tako je praški Sokol, vojen od nadarjenih vodnikov, obsolnčen od ljubavi naroda, hitro stopal kvišku,

zrastle v najvažnejši in najuspešnejši narodni zavod, v šolo pravega nesebičnega rodoljubja, vzbujajočo velike nade v prihodnost.

(Dalje prih.)

Proste vaje

za jubilejno slavnost nižjeavstrijske sokolske župe na Dunaju dne 11. junija 1905.

Po godbi IV. vsesokolskega zleta v Pragi.

Temeljna postava: spetna stoja, priročiti, roki stisnjeni v pest.

I.

1. a) Zakoračna stoja z desno — zaročiti,
 b) }
 c) } drža.
 d) }

2. a) Spetna stoja (s prisunkom desne noge) — roki priročno skrčiti,
 b) predkoračna stoja z desno — roki suniti navzgor (pogled na pesti),

c) }
 d) } drža.

3. a) Odkoračna stoja z desno — odročiti (s čelnimi loki not),

b) }
 c) } drža.
 d) }

4. a) Poluobrat na levo v zakoračno stojo z desno — predročiti (desna roka z dolnjim lokom),

- b) spetna stoja (s prisunkom desne noge) — priročiti,

c) }
 d) } drža.

Palčji položaj rok.

II.

1. a) Prednožna stoja z desno — predročiti,

b) }
 c) } drža.
 d) }

2. a) Zakoračna stoja z desno — vzročiti (pogled na pesti),

- b) polubrat na desno, v odnožno stojo z desno — odročiti (po najkrajšem potu),

c) }
 d) } drža.

3. a) spetna stoja (s prisunkom desne noge) — roki upogniti not (v predročenje, pesti križema na prsili),

b) drža,

- c) izpad z levo naprej — mahiniti v zaročenje (z razročenjem),

d) drža.

4. a) Poluobrat na desno v razkoračno stojo — vzročiti ven (z doljnimi loki ven),

b) drža,

- c) spetna stoja (s prisunkom leve noge) — priročiti z odročanjem,

d) drža.

Palčji položaj rok, le pri 3. a) in b) hrbtni.

III.

1. a) Odnožna stoja z desno — počep z levo — roki upogniti odročno,

b) }
 c) } drža.
 d) }

2. a) Izpad z desno na desno stran — z rokama mahiniti v stran (v odročenje),

- b) poluobrat na levo v zanožno stojo z desno — predročiti (desna z doljnim lokom),

c) }
 d) } drža.

3. a) Odkoračna stoja z desno — vzročiti,

b) drža,

- c) spetna stoja — vzročiti (s čelnimi loki not),

d) drža.

4. a) Predklon (v vzročanju do predročnja),

- b) vzklon (v predročanju) — predročiti ven,

c) priročiti,

d) drža.

Palčji položaj rok.

IV.

1. a) Umik z desno — zaročiti,
b) drža,
c) izpad z desno naprej — predročiti navzgor,
d) drža.
2. a) Poluobrat na levo v razkoračno stoji — vzročiti (po najkrajšem potu),
b) izpad z levo na levo stran — predročiti na desno (z lokom soročno na levo, desna roka odroči, leva upognjena not),
c) } drža.
d) }
3. a) Poluobrat na levo — odgib nazaj z desno — kritje z levo, zaročiti z desno,
b) drža,
c) poklek z levo (s predkorakom z desno) — vzročiti ven (desna roka z dolnjim lokom),
d) drža.
4. a) Vzklon, prednožna stoji z desno — odročiti (z loki not),
b) spetna stoji (s prisunkom desne noge) — priročiti,
c) } drža.
d) }

Palčji položaj rok, le pri 2. b) leva v hrbtnem položaju in pri 4. a) tudi hrbtni položaj.

V.

1. a) Čepenje — predročiti (pesti v palčjem položaju),
b) ležna opora za rokama,
c) } drža.
d) }
2. a) Vzklon,
b) izpad z desno nazaj — zamah k vnanjemu udarcu z levo in k vrhnemu sunku z desno,
c) } drža.
d) }
3. a) Predgib z levo — vnanji udarec z levo,
b) izpad z desno naprej — vrhni sunek z desno,
c) } drža.
d) }
4. a) Celi obrat na levo — odgib nazaj z desno — zamah k vrhnemu udarcu z desno (desna pest v tilniku), predročiti z levo,
b) izpad z desno naprej — vrhni udarec not z desno, zaročiti z levo,
c) poluobrat na levo, (s prisunkom desne noge) spetna stoji, priročiti,
d) drža.

Iz sokolskih časopisov.

V kolikor nam bo dopuščal prostor skromnega našega lista, bomo pod tem naslovom poročali v glavnih potezah ali s kratko označbo o vsebini raznih zanimivih člankov in poročil, objavljenih v sokolskih časopisih, zlasti čeških. —

„Světloú stopou“ (Po svetlem sledu) je naslovil Karel Vaníček, eden najboljših in najpriljubljenejših čeških sokolskih pisateljev, v zadnjih treh številkah češkega „Sokola“ obelodanjeno razpravo, s katero hoče masi sokolskega članstva pokazati globoke resnice, obsežene v Tyrševih „Razpravah in govorih“ („Úvahy a řeči dr. M. Tyrše“, uredil dr. Jos. E. Scheiner, izdal praški Sokol l. 1894;

dva zvezka). Tyrš s kratkimi stavki, malo besedami izraža celo svojo dušo, velike svoje misli. Vsled tega je širokim masam manj umeven. Le-tem ga hoče Vaníček pojasniti.

Temelj Tyrševega naziranja o življenju in svetu je: resnica, sila, krasota. Z resnico prepričuje, s silo izpodbujajo, s krasoto povznaša; na te tri pojme se nanašajo vse vrline, ki jih zahteva od dovršenega človeka sploh, zlasti pa od Sokola. Pisatelj sledi pred vsem resnici v Tyrševih spisih, kažoč zlasti na „jeklne stavke najkrasnejšega članka, kar se jih je pisalo v češčini“, na „dragoceni monumentalni umotvor“: „Náš úkol, směr a cíl.“*) Resnico pove Tyrš mirno, pa naj pomeni za slabiča tudi smrt, saj Tyrš govori možem, a kakšen mož bi bil, kdor bi ne prenesel resnice.

*) „Naša naloga, smer in cilj“. Slovenski prevod smo objavili v lanskem letniku „Slovenskega Sokola“ v št. 2., 3. in 4.

Zlasti pa se mu zdi nevarno, da, greh, narodu prikrivati resnico. Samega sebe varajoče besede niso lek, ampak strup.

„Vsa zgodovina stvarstva vobče in človeštva posebej je večer boj ‚za bitje in obstanek‘, v katerem podlegne in izgine, kar ni za življenje sposobno in je celoti na potu...“ pravi Tyrš. Neizprosni zakon je to, „ki ga ni moči zakleti niti z molitvami, niti s samoslepilnimi besedami, da, tudi ne s samo podedovano pravico... Niti najsijajnejša preteklost ne jamči narodom bodočnosti... Niti sto in stoletni odpor ne jamči obstanka tudi nadalje.“ Vaniček pristavlja; „Mi Čehi imamo podedovano pravico, sijajno preteklost, mi vztrajamo stoletja — — Celemu narodu so namenjene težke te besede... Lahko bi se bil Tyrš svojemu narodu laskal (in nemisleča množica bi bila srečna!), mogel bi ga bil povzdigovati nad vse narode sveta, zagotavljati mu, da mora zmagati, če treba — zgolj s petjem (kakor je nekdanj pred pevajočimi Husiti bežal sovražnik), toda Tyrš je kot misleč človek, značaj in pravi rodoljub rajši rekel narodu, „da je vsak narod izginil le po lastni krivdi svoji, izrabljen, brezbrizen, nizkoten“. Vaniček kaže na bitko pri Beli gori; tu šele je bil poražen češki narod, toda o svobodi njegovi je bilo odločeno že dolga leta pred bojem. Iz težke te resnice izvajajoč sklep, pozivlje Tyrš z ognjevitimi besedami narod, naj goji resnico, dobrino in napredek, ki so „solnce življenju naroda“.

Kot glasnik resnice je naravno, da Tyrš zahteva kritike in javnosti, seveda pravične sodbe, mereče na odpravo napak in ne ubijajoče. Visoko je cenil Tyrš lastnost, „znati povedati resnico in vendar ne žaliti, in resnico prenesti, pa si vendar ohraniti ugled.“ Tyrš je bil eden onih redkih ljudi, ki znajo povedati resnico, ne da bi drugega žalili. Tako si je moči razložiti veliki njegov vpliv na posameznika in na celoto, zato se jih je tako mnogo poboljšalo, katere je zadela teža njegovih besed.

Od resnice k sili je v gotovem zmislu en sam korak. Le silnemu prija resnica, laž ljubi slabotnež. „Splošni znak bolne in izprijene družbe je ta, da prevladuje v njej melkužna sebičnost in samoslepilna laž“, pravi Tyrš, ki ima naravno o sili visoke pojme, kar priča tudi jedrnat izrek, ki ga rad navaja: „Tam svet se hne (gane), kam se sila napre

(upre)!“ Kaj je ohranilo naš narod, tudi ko so ostali slovanski svet na zapadu od stoletja do stoletja zadevali le porazi in izgube, kaj pravzaprav je provzročilo, da češki narod ni niti izginil v presilni zaplavi, h kateri se je proti njemu silovito združil nekdanj skoro ves zapadni svet, a ni taborskih čet porazil v prah, ni življenske moči in zmožnosti češkega naroda premagal? Tako vprašuje Tyrš v članku „Uvitáni v kruh sokolský“ in odgovarja: „Sila in hrabrost ga je rešila, delavnost in vztrajnost, nrvnost in disciplina, ljubezen do domovine, ljubezen do svobode!“ „Bodimo silni, bodimo hrabri“, kliče Sokolom, „kakor oni junaki prejšnjih časov. Biti silni je naša prva naloga, sila brani in hrani, izdatnost diči mladeniča in moža.“ Kako mora mlado misel razvneti oris moža, kakršen bodi po Tyršu pravi Sokol! (v članku „Vztrajnost“): „Le vztrajaj vsaj toliko let, kolikor mesecev sedaj že hodiš, in zapazil boš, da se začneš enačiti onim starim Sokolom plečatim, stegnatim in lehtnatim, s tem tesom, razčlenjenim od mišic in kakor iz kovine ulitim, ki so ti pri vstopu v telovadnico po pravici imponirali in h katerim si pogledoval napol s spoštovanjem, napol s strahom. Da, vidiš, tak-le je mož, mož trdnega temelja, svoje moči mirno se zavedajoč, nepremičen z mesta, ohrana in zaščita slabših, svojega prepričanja kreпки branitelj in neustrašeni zastopnik.“

Razume se, da Tyrš, ki je zahteval somerni razvoj telesa in duha, ni imel v mislih samo gmotne sile, ampak da se mu je za zmago naroda zdela potrebna tudi sila duha in zlasti sila volje. Le-to je razumel v najširšem zmislu, obsegal mu je ta pojem ne le hrabrosti in vztrajnosti, ampak tudi bratstvo, enakost in disciplino, čistost nrvov in ljubezen do domovine. Razen teh lastnosti navaja v svoji znameniti razpravi „V koliko telovadba in telovadna društva prispevajo k narodni branljivosti“ še daljšo vrsto lastnosti, na katerih razen na telesnih sposobnostih sloni zmožnost naroda, braniti se. Nad vse pa ceni vztrajnost.

K sili pa nam pomore edino le delo, vsakdanje delo, nepretrgana vztrajna delavnost. „Delo je zaščita, delo je naš spas“, pravi Tyrš. „Le vsakdanja, neprestana in vendar ne kričava delavnost je tudi odločilna...“ Kaj dosežemo s svojim stokanjem o preteklih časih! „Kar je bilo — je bilo. Preteklost se ni nikdar

vrnila in se nikdar ne vrne. Delovati je moči le v sedanosti in v razmerah, kakršne so ravno in ki se, tudi če nam ne priajo, dado izpremeniti vedno samo z delom.*

„Torej na delo! Toda vsakdo k določeni delu!“ Tyrš zahteva delitve dela. Tudi narodna društva naj delajo vsako le v svojem delokrogu in naj ne segajo v stroko drugega. Svoje naloge naj pa nobeno društvo ne ceni preizko, zlasti pa ne sokolsko društvo: „Na sokolskih shodih se ne sme tako izlahka in napol zaničljivo govoriti o goli tej vadbi

telesa in naglašati, da sokolska misel ne obstoja v njej, da je pravi namen naših društev krepitev duha. Krepimo le telo, s tem posredno krepimo tudi izdatnost svoje volje, za krepitev duha so tu zopet druge institucije. In rodoljubje dokazujemo pred vsem tudi z dejanjem in dokazujemo je z delom v svoji stroki. Ali so morda zdravje in sila in ž njima zvezana delavnost in izdatnost naroda tako majhne stvari, da bi se za ta namen morali sramovati? Mislim, da se noben pravi Sokol zaradi tega ne bo sramoval.“*)

(Konec prih.)

Vestnik slovenskega Sokolstva.

Novo sokolsko društvo se je ustanovilo v Ilirski Bistrici z imenom „Ilirski Sokol“. Ustanovni občni zbor se je vršil dne 16. aprila t. l. ob precejšnjem številu gostov in domačinov. Udeležila sta se ga po deputacijah „Sokola“ iz Postojne in Voloske, ljubljanskega Sokola je zastopal njegov podstarosta dr. Ravnihar, ki je na kratko razložil namen in pomen Sokolstva. V odbor so bili izvoljeni: Josip Samsa, starosta; Albert Domla diš, podstarosta; Janko Jerala, načelnik; Anton Batista, Robert Bilec, Avgust Ludvik, Radovan Strnad, Anton Žnidaršič in Josip Žnidaršič, odborniki. „Rojaki, živeči v Trstu“, so poslali kot ustanovnino znesek 100 K. Društvu je pristopilo 63 izvršujočih in podpornih članov.

Ljubljanski Sokol. 27 telovadcev ljubljanskega Sokola je napravilo 14. maja pešizlet čez Kleče. Za kratek čas smo se ustavili tu, poslušali petje „Slavca“, eden bratov pa je nabiral med občinstvom za družbo sv. Cirila in Metoda, navzočna telovadka pa za Prešernov spomenik. Na potu skozi Vižmarje so nas spremila ognjegasna društva z godbo. Ubrano trobljenje 8 telovadcev in veselo petje je poživljalo korakanje. Po vaseh, posebno pa v Št. Vidu nas je ljudstvo živahno pozdravljalo.

Ob tej priliki se je poslovil od ljubljanskega Sokola marljivi vaditeljski pripravnik brat Fran Gregorc. Želimo, da bi se vrli brat

v svojem rojstnem kraju v Novem mestu z enako vnemo ko pri nas lotil sokolskega dela v telovadnici.

Ljubljanskega in šišenskega Sokola pešizlet v Škofljico dne 21. maja t. l. se je udeležilo 46 članov v društveni opravi: 31 iz Ljubljane in 15 iz Šiške. Pridružil se jim je več telovadcev v civilni opravi. V Škofljici nas je pozdravljala slovenska zastava. — Nekaterim udeležnikom tega zleta se nam zdi potrebno poudariti, da sokolski kroj še ne naredi Sokola, in nujno priporočiti obiskovanje telovadnice, da se seznanijo z redovnimi vajami in spoznajo zahteve sokolske discipline.

D.

Sokol v Idriji priredi v nedeljo, dne 28. vel. travna, vrtno veselico na „Zemlji“ z javno telovadbo po naslednjem sporedu: a) proste vaje, izvajajo člani po godbi s IV. zleta v Lvovu, b) vaje s praporcji, izvaja ženski oddelek po godbi s IV. zleta v Pragi, c) vzorne proste vaje, izvajajo boljši telovadci.

Sokol na Jesenicah priredi v začetku meseca avgusta na Jesenicah sokolsko slavje z javno telovadbo, h kateremu povabi vsa slov. sokolska društva. Naj bi se v mnogobrojnem številu udeležila pomembne te slavnosti, da izpodbude in podpro mladega Sokola na Jesenicah, v tej za Slovence prevažni postojanki!

*) Tudi pri nas Slovincih je slišati tupatam opazk o „sami tej telovadbi“. Gornje besede Tyrševe pa naj bi zlasti uvaževala nekatera slovenska sokolska društva, ki goje telovadbo le včasih ali jo docela zanemarjajo, na njeno mesto pa ne postavljajo ničesar, kaj še krepitev duha, omejujejo vse svoje „delovanje“ na to, da prirejajo svojim članom po eno ali dve veselici na leto.

Raznoterosti.

Sokolski zlet na Dunaju. Slavno-stno telovadišče se pripravi za 1800 vadcev prostih vaj v Pratru na dirkališču „Wienna Cricket & Football kluba“. Proste vaje, ki jih je sestavil načelnik nižjeavstrijske sokolske župe A. Zýka, prijavljamo na drugem mestu. Pri javni telovadbi nastopijo tudi samostojno nekatere češke sokolske župe. Ker bo prilika, o marsičem se poučiti, je želeli, da bi se zlasti vaditelji in telovadci slovenskih sokolskih društev v kolikor mogoče velikem številu udeležili dunajskega zleta. Sokolska župa na Dunaju nanzanja ljubljanskemu Sokolu, da je Češka sokolska zveza sklenila, da se zleta ne udeleži v sokolskem kroju. Ker je slavnost omejena na samo telovadbo, priporoča dunajska župa tudi slovenskim Sokolom, da pridejo v civilni obleki. Spored slavnosti je ta-le:

10. junija: Pozdrav gostov na kolodvoru.

Ob 8. uri zvečer pozdravni večer na čast bratom udeležnikom v prostorih „Narodnega doma“ v XV. okr., Thurnergasse 9, ob sodelovanju pevskih in glasbenih društev. Prost vstop.

11. junija: Ob 6. uri zjutraj na telovadišču tekma članov nižjeavstrijske sokolske župe.

Ob 10. uri dopoldne skušnija za nastop in za proste vaje.

Ob 3. uri popoldne javna telovadba članstva, ženskih odsekov in naraščaja po sporedu, objavljenem v zadnji številki „Slov. Sokola“.

Ob 8. uri zvečer poslovi tev od bratskih gostov v dvorani g. Kadermanna „Pri zlatem križu“ v Pratru št. 92. Sodeluje Bartoševa godba in

pevska zbor družtev „Lumir“ in „Slovenija“. Bratje člani sokolskih društev z znaki imajo prost vstop na telovadišče in k zabavnim prireditvam.

12. junija: Ogled mesta in izleti.

Zlet hrvatskega Sokolstva v Zagrebu priredi „Savez hrvatskih sokolskih društava“ prihodnje leto v dneh 19. in 20. avgusta. Obenem se pri tej priliki priredi za goste izlet v Dalmacijo. Na zlet je sklenil odbor povabiti: Slovence, Srbe, Bolgare, Čehe, Poljake in Rusine, t. j. vse slovanske narode, ki imajo sokolska društva in s katerimi je hrvatsko Sokolstvo v zvezi. Samo po sebi je umevna dolžnost slovenskih sokolskih društev, da store vse za kar največjo in najdostojnejšo udeležbo slovenskih Sokolov na zletu hrvatskega Sokolstva.

K sokolskim javnim nastopom. Pod naslovom „Navodila za bližajoči se izletni čas in za javne nastope Sokolstva“ prinaša „Věstnik Sokolský“ v zadnji številki odredbe Zveze češkoslovanskega Sokolstva, po katerih se je v tem pogledu ravnati češkim Sokolskim društvom. Društva so dolžna do konca meseca marca vsakega leta prijaviti svojemu župnemu predsedništvu slavnosti, ki jih nameravajo v tem letu prirediti, s celim sporedom. Župna predsedništva imajo pravico, sporede izpreminjati, jih vračati v popravo in določati, ali se sploh in v kakšnem obsegu se morejo vršiti slavnosti društev. Župna predsedništva pa so zopet dolžna, do konca maja predložiti popolne sporede svojih slavnosti predsedništvu Č. O. S. v odobritev. Le-to ima pravico, jih premeniti in odločiti, če sploh in v kakšnem obsegu se morejo prirediti. Pri izvensokolskih slavnostih je dovoljena Sokolstvu udeležba le tedaj, če gre za prireditve društev ali korporacij narodnega dela in če ima dotična prireditev sama na sebi tudi namen, služiti temu njihemu narodnemu delu. Kot narodno delo je razumeti vsako delo, ki narod krepi in povznaša, in vse delo, ki ima narod izobraževati in plemeniti. Toda udeležba Sokolstva na izvensokolskih slavnostih tudi takega značaja ne sme biti na škodo vršitvi lastnih sokolskih nalog in se je v primeru navzkrižja ozirati pred vsem na čisto sokolsko prireditev. V dvomljivih primerih

